

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การแก้สมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นเพื่อหาผลเฉลยโดยประมาณด้วยวิธีเมซเลสที่มีเงื่อนไขจากการวางฟังก์ชันฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การแก้สมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นให้เป็นสมการเชิงเส้นด้วยวิธีเมซเลส
2. การกำหนดค่าพารามิเตอร์และการแก้ปัญหาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การแก้สมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นให้เป็นสมการเชิงเส้นด้วยวิธีเมซเลส

งานวิจัยนี้เลือกใช้รูปสมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นคล้ายสมการที่ 2.1 คือ

$$i \frac{\partial \Psi}{\partial t} + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 \Psi}{\partial x^2} - \lambda |\Psi|^2 \Psi = 0 \quad (3.1)$$

เมื่อ $\Psi = \Psi(x, t)$ และมีเงื่อนไขขอบเขต ดังนี้ $\Psi(0, t) = 0$ และ $\Psi_x(0, t) = 0$ ที่ขอบด้านซ้าย ส่วน $\Psi(1, t) = 0$ และ $\Psi_x(1, t) = 0$ ที่ขอบด้านขวา

เริ่มต้นโดยการแปลงสมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นให้อยู่ในรูปสมการเชิงอนุพันธ์ด้วยวิธีเมซเลสแบบแคลคูลัสแปรผันรูปแบบอ่อน โดยการคูณสมการที่ 3.1 ด้วยฟังก์ชันทดสอบ $v(x)$

$$\int_0^1 v(x) \left[i \frac{\partial \Psi}{\partial t} + \frac{1}{2} \frac{\partial^2 \Psi}{\partial x^2} - \lambda |\Psi|^2 \Psi \right] dx = 0 \quad (3.2)$$

และนำสมการที่ 3.2 อินทิเกรตโดยการแยกส่วน จะได้

$$i \int_0^1 v \frac{\partial \Psi}{\partial t} dx + \frac{1}{2} \int_0^1 v \frac{\partial^2 \Psi}{\partial x^2} dx - \lambda \int_0^1 v |\Psi|^2 \Psi dx = 0 \quad (3.3)$$

$$i \int_0^1 v \frac{\partial \Psi}{\partial t} dx + \frac{1}{2} \int_0^1 v \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial \Psi}{\partial x} dx - \lambda \int_0^1 v |\Psi|^2 \Psi dx = 0 \quad (3.4)$$

$$i \int_0^1 v \frac{\partial \Psi}{\partial t} dx + \frac{1}{2} \left(v \frac{\partial \Psi}{\partial x} \Big|_0^1 - \int_0^1 \frac{\partial \Psi}{\partial x} \frac{\partial v}{\partial x} dx \right) - \lambda \int_0^1 v |\Psi|^2 \Psi dx = 0 \quad (3.5)$$

$$i \int_0^1 v \frac{\partial \Psi}{\partial t} dx + \frac{1}{2} v \frac{\partial \Psi}{\partial x} \Big|_0^1 - \frac{1}{2} \int_0^1 \frac{\partial \Psi}{\partial x} \frac{\partial v}{\partial x} dx - \lambda \int_0^1 v |\Psi|^2 \Psi dx = 0 \quad (3.6)$$

สมการที่ 3.6 พจน์ $\frac{1}{2} v \frac{\partial \Psi}{\partial x} \Big|_0^1$ จะมีค่าเท่ากับศูนย์ เนื่องจากเงื่อนไขขอบเขต ดังนั้น

เขียนสมการได้ใหม่คือ

$$i \int_0^1 v \frac{\partial \Psi}{\partial t} dx - \frac{1}{2} \int_0^1 \frac{\partial \Psi}{\partial x} \frac{\partial v}{\partial x} dx - \lambda \int_0^1 v |\Psi|^2 \Psi dx = 0 \quad (3.7)$$

$$\int_0^1 \left[i v \frac{\partial \Psi}{\partial t} - \frac{1}{2} \frac{\partial \Psi}{\partial x} \frac{\partial v}{\partial x} - \lambda v |\Psi|^2 \Psi \right] dx = 0 \quad (3.8)$$

รูปของผลเฉลยโดยประมาณ $\hat{\Psi}$ คือ

$$\hat{\Psi} = \sum_{j=1}^N \alpha_j(t) \phi_j(x) \quad (3.9)$$

โดยมีสังยุคเป็น

$$\hat{\Psi}^* = \sum_{j=1}^N \alpha_j^*(t) \phi_j^*(x) \quad (3.10)$$

เมื่อ $\alpha_j(t)$ คือ สัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันฐานที่ขึ้นกับเวลา

$\phi_j(x)$ คือ ฟังก์ชันฐานที่ขึ้นกับตำแหน่ง

N คือ จำนวนฟังก์ชันฐาน

จากนั้นนำผลเฉลยโดยประมาณในสมการที่ 3.9 และสมการที่ 3.10 แทนค่าในสมการ

ที่ 3.8 จะได้

$$\int_0^1 \left[i v \sum_{j=1}^N \frac{\partial \alpha_j}{\partial t} \phi_j - \frac{1}{2} \frac{\partial v}{\partial x} \sum_{j=1}^N \alpha_j \frac{\partial \phi_j}{\partial x} - \lambda v \sum_{j,k,l=1}^N \alpha_j \alpha_k^* \alpha_l \phi_j \phi_k^* \phi_l \right] dx = 0 \quad (3.11)$$

สมการที่ 3.11 คือ รูปสมการอินทิกรัลรูปทั่วไปสำหรับสมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้นของสมการที่ 3.1 สำหรับงานวิจัยนี้เลือกค่าฟังก์ชันทดสอบคือ $v = \phi$, จึงเขียนสมการที่ 3.11 ได้ใหม่

$$\int_0^1 \left[i \phi_i \sum_{j=1}^N \frac{\partial \alpha_j}{\partial t} \phi_j - \frac{1}{2} \frac{\partial \phi_i}{\partial x} \sum_{j=1}^N \alpha_j \frac{\partial \phi_j}{\partial x} - \lambda \phi_i \sum_{j,k,l=1}^N \alpha_j \alpha_k^* \alpha_l \phi_j \phi_k^* \phi_l \right] dx = 0 \quad (3.12)$$

ขั้นตอนต่อไปจะทำการแปลงสมการที่ 3.12 ให้เป็นสมการเชิงอนุพันธ์ในรูปเมตริกซ์ โดยเริ่มจากพจน์ที่ 1 ได้ว่า

$$\int_0^1 i \phi_i \sum_{j=1}^N \frac{\partial \alpha_j}{\partial t} \phi_j dx = \sum_{j=1}^N A_{ij} \dot{\alpha}_j \quad (3.13)$$

จากสมการที่ 3.13 จะได้ว่า

$$\frac{\partial \alpha_j}{\partial t} = \dot{\alpha}_j \quad (3.14)$$

$$A_{ij} = i \int_0^1 \phi_i \phi_j dx \quad (3.15)$$

$$\sum_{j=1}^N A_{ij} \dot{\alpha}_j = A_{i1} \dot{\alpha}_1 + A_{i2} \dot{\alpha}_2 + A_{i3} \dot{\alpha}_3 + \dots = [A_{i1} \ A_{i2} \ A_{i3} \ \dots] \begin{bmatrix} \dot{\alpha}_1 \\ \dot{\alpha}_2 \\ \dot{\alpha}_3 \\ \vdots \end{bmatrix} \quad (3.16)$$

พจน์ต่อไป คือ พจน์ที่ 2 ได้ว่า

$$\int_0^1 \frac{1}{2} \frac{\partial \phi_i}{\partial x} \sum_{j=1}^N \alpha_j \frac{\partial \phi_j}{\partial x} dx = \sum_{j=1}^N B_{ij} \alpha_j \quad (3.17)$$

จากสมการที่ 3.17 จะได้ว่า

$$\phi'_i = \frac{\partial \phi_i}{\partial x} \quad (3.18)$$

$$B_{ij} = \frac{1}{2} \int_0^1 \phi'_i \phi'_j dx \quad (3.19)$$

$$\sum_{j=1}^N B_{ij} \alpha_j = B_{i1} \alpha_1 + B_{i2} \alpha_2 + B_{i3} \alpha_3 + \dots = \begin{bmatrix} B_{i1} & B_{i2} & B_{i3} & \dots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \alpha_3 \\ \vdots \end{bmatrix} \quad (3.20)$$

พจน์สุดท้าย คือ พจน์ที่ 3 ได้ว่า

$$\int_0^1 \lambda \phi_i \sum_{j,k=1}^N \alpha_j \alpha_k^* \phi_j \phi_k^* \phi_i dx = \sum_{j=1}^N C_{ij} \alpha_j \quad (3.21)$$

จากสมการที่ 3.21 จะได้ว่า

$$C_{ij} = \sum_{k=1}^N \lambda \alpha_k^* \alpha_i \int_0^1 \phi_i \phi_j \phi_k^* \phi_i dx \quad (3.22)$$

$$\sum_{j=1}^N C_{ij} \alpha_j = C_{i1} \alpha_1 + C_{i2} \alpha_2 + C_{i3} \alpha_3 + \dots = \begin{bmatrix} C_{i1} & C_{i2} & C_{i3} & \dots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \alpha_3 \\ \vdots \end{bmatrix} \quad (3.23)$$

จากนั้นนำสมการที่ 3.15 สมการที่ 3.19 และสมการที่ 3.22 แทนในสมการที่ 3.12 จะได้สมการเชิงอนุพันธ์ในรูปเมตริกซ์ คือ

$$\underline{A} \dot{\underline{\alpha}} = \underline{B} \underline{\alpha} + \underline{C}(\underline{\alpha}) \underline{\alpha} \quad (3.24)$$

และเมื่อนำสมการที่ 3.24 คูณด้วยส่วนกลับของ $\underline{A}$ ทั้งสองข้างจะได้

$$\underline{\dot{\alpha}} = \underline{A}^{-1}[\underline{B} + \underline{C}(\underline{\alpha})]\underline{\alpha} \quad (3.25)$$

รูปสมการที่ 3.25 คือ สมการเชิงอนุพันธ์ในรูปชัดแจ้ง (Explicit) เมื่อ $\underline{A}$ เป็นเมตริกซ์ $\underline{A}_i$, $\underline{B}$ เป็นเมตริกซ์ $\underline{B}_i$, $\underline{C}$ เป็นเมตริกซ์ $\underline{C}_i$ และ $\underline{\alpha}$ เป็นเมตริกซ์ $\underline{\alpha}_i$

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ฟังก์ชันฐานเกาส์เซียน ซึ่งเป็นฟังก์ชันฐานเชิงรัศมี โดยมีรูปฟังก์ชันฐานเกาส์เซียนคือ

$$\phi_i(\vec{r}) = e^{-cr^2} \quad (3.26)$$

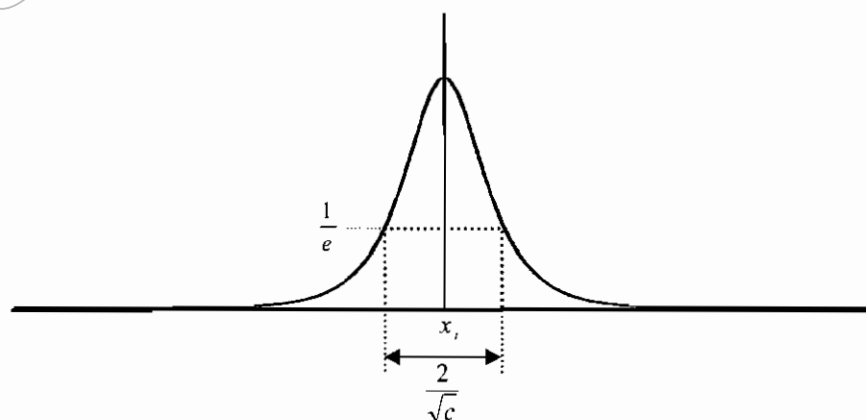
ในกรณี 1 มิติ

$$r^2 = (x - x_i)^2 \quad (3.27)$$

ปัญหานี้จะพิจารณากรณี 1 มิติ จึงเขียนรูปสมการที่ 3.26 ได้ใหม่

$$\phi_i(x) = e^{-c(x-x_i)^2} \quad (3.28)$$

$$\phi'_i = -2c(x-x_i)e^{-c(x-x_i)^2} \quad (3.29)$$

ภาพที่ 3-1 ฟังก์ชันฐานเกาส์เซียน

จากนั้นทำการแทนค่าในสมการที่ 3.15 ด้วยสมการที่ 3.28 และแทนค่าเงื่อนไขขอบเขต จะได้

$$A_{ij} = i \int_0^1 e^{-c(x-x_i)^2} e^{-c(x-x_j)^2} dx \quad (3.30)$$

$$A_{ij} = -\frac{i}{2} \sqrt{\frac{\pi}{2c}} e^{-\frac{1}{2}c(x_i-x_j)^2} \left\{ \operatorname{erf} \left[\frac{\sqrt{2c}}{2} (x_i + x_j - 2) \right] - \operatorname{erf} \left[\frac{\sqrt{2c}}{2} (x_i + x_j) \right] \right\} \quad (3.31)$$

จากนั้นนำสมการที่ 3.28 แทนในสมการที่ 3.19 และแทนค่าเงื่อนไขขอบเขต จะได้

$$B_{ij} = \frac{1}{2} \int_0^1 \frac{\partial e^{-c(x-x_i)^2}}{\partial x} \frac{\partial e^{-c(x-x_j)^2}}{\partial x} dx \quad (3.32)$$

$$B_{ij} = \frac{1}{2} \int_0^1 \left[-2c(x-x_i) e^{-c(x-x_i)^2} \right] \left[-2c(x-x_j) e^{-c(x-x_j)^2} \right] dx \quad (3.33)$$

$$B_{ij} = \frac{\sqrt{c}}{8} e^{-c(2+x_i^2+x_j^2)} \left\langle 2\sqrt{c} \left[(x_i + x_j - 2) e^{2c(x_i+x_j)} - (x_i + x_j) e^{2c} \right] \right. \\ \left. + \sqrt{2\pi c} e^{\frac{c}{2}(x_i+x_j)^2} \left[(x_i + x_j)^2 - \frac{1}{c} \right] \left\{ \operatorname{erf} \left[\frac{\sqrt{2c}}{2} (x_i + x_j - 2) \right] - \operatorname{erf} \left[\sqrt{\frac{c}{2}} (x_i + x_j) \right] \right\} \right\rangle \quad (3.34)$$

สุดท้ายนำสมการที่ 3.28 แทนในสมการที่ 3.22 และแทนค่าเงื่อนไขขอบเขต จะได้

$$C_{ij} = \lambda \sum_{k,j=1}^N \alpha_k^* \alpha_j \int_0^1 e^{-c(x-x_i)^2} e^{-c(x-x_j)^2} e^{-c(x-x_k)^2} e^{-c(x-x_l)^2} dx \quad (3.35)$$

$$C_{ij} = \frac{\lambda}{4} \sqrt{\frac{\pi}{c}} \sum_{k,j=1}^N \left\{ \alpha_k^* \alpha_j e^{-\frac{c}{4}[(x_i-x_k)^2+(x_i-x_j)^2+(x_i-x_k)^2+(x_i-x_j)^2+(x_i-x_k)^2+(x_i-x_k)^2]} \right. \\ \left. \left\{ \operatorname{erf}\left[\frac{\sqrt{c}}{2}(x_i+x_j+x_k+x_i-4)\right] + \operatorname{erf}\left[\frac{\sqrt{c}}{2}(x_i+x_j+x_k+x_i)\right] \right\} \right\} \quad (3.36)$$

ขั้นตอนต่อไปเป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันฐาน α จากการกำหนดเงื่อนไขเริ่มต้นที่ $t=0$ สามารถเขียนสมการที่ 3.9 ได้ใหม่

$$\hat{\psi}(0) = \sum_{j=1}^N \alpha_j(0) \phi_j(x) = f(x) \quad (3.37)$$

จากเงื่อนไขตั้งต้น $f(x)$ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้อยู่ในรูปไฮเพอร์โบลิกเซแคนต์ (Hyperbolic Secant)

$$f(x) = A_0 \operatorname{sech}[k(x-0.5)] \quad (3.38)$$

ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่นิยมใช้อธิบายโซลิตอนที่มักปรากฏในปัญหาทางฟิสิกส์ที่อธิบายด้วยสมการชเรอดิงเงอร์แบบไม่เป็นเชิงเส้น เช่น งานวิจัยของ Lott et al. (2009)

กำหนดให้ $A_0=1$ และ $k=25$

จากนั้นคูณสมการที่ 3.37 ด้วย $\int_0^1 \phi_i^*(x) dx$ ทั้งสองข้าง จะได้

$$\int_0^1 f(x) \phi_i^*(x) dx = \sum_{j=1}^N \alpha_j(0) \int_0^1 \phi_i^*(x) \phi_j(x) dx \quad (3.39)$$

เมื่อ

$$G_i = \int_0^1 f(x) \phi_i^*(x) dx \quad (3.40)$$

$$H_{ij} = \int_0^1 \phi_i^*(x) \phi_j(x) dx \quad (3.41)$$

ดังนั้นเขียนสมการที่ 3.39 ในรูปเมตริกซ์ได้

$$\underline{G} = \underline{H}\underline{\alpha}(0) \quad (3.42)$$

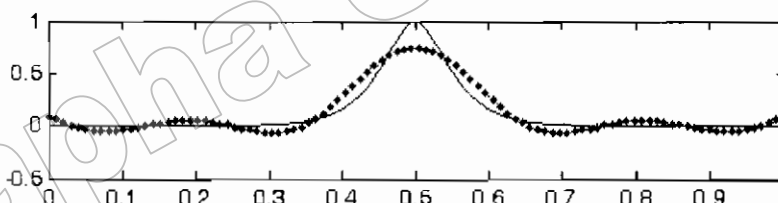
เมื่อ $\underline{G}$ เป็นเมตริกซ์ G , $\underline{H}$ เป็นเมตริกซ์ H_{ij} และ $\underline{\alpha}(0)$ เป็นเมตริกซ์ $\alpha_i(0)$ ซึ่งค่า $\underline{H}$ คำนวณได้จาก

$$H_{ij} = \frac{A_{ij}}{T} \quad (3.43)$$

เมื่อนำสมการที่ 3.42 คูณด้วยส่วนกลับของ $\underline{H}$ ทั้งสองข้าง จะได้

$$\underline{\alpha}(0) = \underline{H}^{-1}\underline{G} \quad (3.44)$$

จากนั้นจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันฐาน α ที่เวลาตั้งต้นจากสมการที่ 3.44 ไปใช้ในการแก้สมการเชิงอนุพันธ์ในสมการที่ 3.25 ต่อไป

ภาพที่ 3-2 การเปรียบเทียบผลเฉลย (เส้นทึบ) กับผลเฉลยโดยประมาณ (เส้นประ) ที่เวลาเริ่มต้นของจำนวนฟังก์ชันฐาน $N = 10$ และค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันฐาน $c = 25$

การกำหนดค่าพารามิเตอร์และการแก้ปัญหาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การแก้ปัญหาด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคณิตศาสตร์ มีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดค่าพารามิเตอร์กายภาพ (λ) จำนวนฟังก์ชันฐาน (N) และค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันฐาน (c) ที่ค่าต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 การกำหนดค่าพารามิเตอร์กายภาพ มีค่าดังนี้ -200, -150, -100, -50, 0, 50, 100,

150 และ 200

1.2 การกำหนดจำนวนฟังก์ชันฐาน มีค่าดังนี้ 5, 10, 25, 50, 75 และ 100

1.3 การกำหนดค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันฐาน มีค่าดังนี้ 25, 50, 75, 100, 150, 200, 250, 300 และ 350

จากความสัมพันธ์ของค่าที่กำหนด จะพิจารณาผลเฉลยโดยประมาณและเวลาที่ใช้ในการคำนวณ

2. คำนวณหาค่า G ในสมการที่ 3.42 ด้วยวิธีคำนวณเชิงตัวเลขที่เรียกว่า กฎสี่เหลี่ยมคางหมู (Trapezoidal rule) ซึ่งเป็นวิธีการประมาณค่าอินทิเกรตวิธีหนึ่ง (Gerald & Wheatley, 2004) ส่วนการคำนวณค่า H เพื่อหาเงื่อนไขตั้งต้น α

3. หาค่าสัมประสิทธิ์ที่ขึ้นกับเวลาของฟังก์ชันฐาน $\alpha_i(t)$ ในสมการที่ 3.25 ซึ่งอยู่ในรูปสมการเชิงอนุพันธ์สามัญอันดับหนึ่งด้วยวิธีรุงเง-คุตตา อันดับ 4 และ 5 เพื่อหาคำตอบของสมการที่ 3.25 (Gerald & Wheatley, 2004) และสำหรับแต่ละเวลาหา A , B และ C จากสมการที่ 3.15, สมการที่ 3.19 และสมการที่ 3.22 ตามลำดับ